«آرمان ملی» از بی‌توجهی به آلوده کردن شهر گزارش می‌دهد

خیابان، ملک هیچ‌کس نیست

آرمان ملی- مرتضی خبازیان: در یکی از محلات نسبتا مرفه‌نشین متوجه شهروندی شدم که منتظر ایستاده بود تا سگ توی باغچه کارش را انجام دهد. توجهم جلب شد که ببینم بعد از پایان ماجرا، آن شهروند چکار می‌کند. وقتی کار سگ تمام شد، دستی به سروگوش سگ کشید و در حالی که به صفحه موبایلش چشم دوخته بود، قدم‌زنان دور شد. سگ بازیگوشانه با او می‌رفت و هرازگاهی، می‌ایستاد، بو می‌کشید و علامت‌گذاری می‌کرد. دقیق‌تر که نگاه کردم، متوجه شدم که باغچه کنار پیاده‌رو پر است از مدفوع سگ. زمانی که به کسی اعتراض کرده بودم که نباید نسبت به دفع سگ بی‌تفاوت باشد، گفته بود که ادرار و مدفوع سگ مثل کود برای باغچه مفید است. باید تاکید کرد که مدفوع و ادرار سگ برای باغچه ضرر دارد و به گیاهان ضربه می‌زند. از آن گذشته مساله رعایت الزامات زندگی در شهر است. در بسیاری از شهرهای جهان تابلوهای هشدار دهنده نصب شده که اگر چنین اتفاقی افتاد، صاحب سگ باید مدفوع را از روی زمین پاک کند و به همراه نداشتن کیسه یا وسیله جمع کردن مدفوع هم عذر قابل قبولی نیست. بدیهی است که آن تابلوها برای آموزش نیستند و می‌توان گفت بخشی از نظام هنجارسازی شهری هستند. آن تابلوها عملا به شهروند یادآوری می‌کند که «این یک مسئله شخصی بین تو و حیوان خانگی‌ات نیست؛ وقتی وارد فضای عمومی شدی، مسئولیت رفتار سگ هم با توست». کسانی که فضولات سگ را رها می‌کنند در واقع تصور می‌کنند که کسی آنها را نمی‌بیند یا به آنها توجه ندارد و یا چیزی به آنها گفته نمی‌شود. منظور این است که معدود موارد ممکن است تصور صاحب سگ این باشد که مدفوع سگ برای باغچه مفید است، برای همین آن را رها می‌کند. تقریبا همه کسانی که حیوان خانگی دارند می‌دانند که چنین نیست. تابلوهای هشدار دهنده مانند «اینجا زباله نریزید» به طور نمادین یادآوری می‌کند که فضای عمومی بدون صاحب نیست و صاحب آن همه شهروندان هستند.

تصویر شهر

چند دقیقه در بعضی خیابان‌های شهر قدم زدن، تصویر نگران کننده‌ای در ذهن ایجاد می‌کند. تصویری که فاش کننده رابطه ما به عنوان شهروند با شهر است. بطری‌ای که از پنجره خودرو به خیابان پرتاب می‌شود، ته سیگاری که روی پیاده‌رو رها می‌شود، کیسه زباله‌ای که به جای قرار گرفتن داخل سطل، کنار آن گذاشته می‌شود و در نهایت صاحب سگی که حیوانش را برای دفع بیرون آورده اما یک کیسه پلاستیکی برای جمع‌آوری فضولات نیاورده است. هرکدام از این رفتارها را می‌توان یک تخلف یا بی‌ملاحظگی کوچک دانست و از کنار آن گذشت. اما وقتی تعدادشان زیاد می‌شود، دیگر با مجموعه‌ای از رفتارهای پراکنده روبه‌رو نیستیم بلکه با یک ذهنیت مشترک مواجهیم. ذهنیتی که می‌گوید: خیابان مال من نیست؛ پس مسئولیتش هم با من نیست و این یکی از ریشه‌های پنهان بسیاری از مشکلات زندگی شهری می‌تواند باشد. ما خانه‌مان را تمیز نگه می‌داریم چون خانه را متعلق به خودمان می‌دانیم. خودرویمان را تمیز می‌کنیم چون آن را مال خودمان می‌دانیم. اما به محض اینکه پایمان را از خانه یا خودرو بیرون می‌گذاریم، گاهی مسئولیت‌مان نیز کوچک‌تر می‌شود؛ گویی وارد سرزمینی شده‌ایم که صاحب ندارد و هر چیزی را می‌توان در آن رها کرد. اما خیابان بی‌صاحب نیست؛ خیابان، ملک مشاع شهروندان است. آن بطری که از خودرو به بیرون پرتاب می‌شود ناپدید نمی‌شود، فقط هزینه جمع‌آوری آن به دیگری منتقل می‌شود. اگر صاحب سگ فضولات حیوانش را رها کند، مسئولیت از بین نمی‌رود، فقط شهروند دیگری باید با آلودگی حاصل از آن مواجه شود. اگر باغچه حاشیه پیاده‌رو به محل دفع مکرر سگ‌ها تبدیل شود، هزینه آن را نه فقط گیاه و خاک، بلکه شهرداری و در نهایت همه شهروندان می‌پردازند.

انتقال نامرئی مسئولیت

کسی که زباله را از پنجره خودرو بیرون می‌اندازد، شاید با خود بگوید که «یک بطری که چیزی نیست»، صاحب سگی که مدفوع حیوانش را جمع نمی‌کند، شاید فکر کند که «بالاخره سگ باید جایی دفع کند»، هر دو جمله ممکن است در نگاه اول ساده و حتی منطقی به نظر برسند اما یک بخش مهم را حذف می‌کنند. اتفاقا بخشی که حذف شده، در صورتی که به آن اندیشیده شود، عمق ماجرا را نشان می‌دهد. بخش نادیده و حذف شده این است که «اگر هرکس همین کار را بکند چه؟» یک بطری، یک ته سیگار یا یک تکه زباله به تنهایی شهر را کثیف نمی‌کند اما شهر با رفتار تک‌تک شهروندان ساخته می‌شود. آنچه در مقیاس فردی ناچیز به نظر می‌رسد، در مقیاس جمعی می‌تواند به یک مشکل وحشتناک تبدیل شود. آنچه که شهرک اکباتان را دیدنی و چشم‌نواز کرده، فضای سبز آن است. شمشادها در حاشیه خیابان‌ها، جلوه زیبایی به محله داده است. در بخش مرکزی این محله، ناگهان بخش‌هایی از یک ردیف شمشاد زرد شد. خوشبختانه خیلی زود متوجه مشکل شدند و با جمع‌آوری انبوهی مدفوع سگ و گذاشتن مانع برای جلوگیری از نزدیک شدن سگ‌ها به درخت‌ها و پایه شمشادها برای ادرار، شمشاد به وضعیت قبل برگشت. یکی از ساکنان مشرف به این نقطه می‌گفت: من از پنجره اتاقم می‌بینم که عده‌ای اجازه می‌دهند حیوان خانگی‌شان در این باغچه مدفوع و ادرار کند. حیوان زبان‌بسته از محیط خانه بیرون می‌آید، هیجان زده است و دوست دارد هر جایی را که می‌تواند علامت بگذارد. اما واقعا ادرار سگ برای گیاهان مضر است. وقتی یک باغچه کوچک هر روز محل عبور و دفع ده‌ها سگ باشد، لطمه خوردن گیان تقریبا قطعی است. تکرار ادرار بار نیتروژن و نمک را در نقاط محدود خاک افزایش می‌دهد و به گیاه آسیب خواهد زد. در مورد مدفوع تجمع مکرر، علاوه بر بار آلی و... مسئله آلودگی و عوامل بیماری‌زا هم مطرح است. باید میان داشتن حیوان خانگی و مسئولیت داشتن حیوان خانگی در فضای عمومی تفاوت گذاشت. کسی که حیوان خانگی خود را برای گردش بیرون می‌آورد، همان‌طور که شهروند باید در شهر رفت و آمد کند، عموم شهروندان دیگر هم حق دارند از فضای سبز و پیاده‌روهای تمیز بهره‌مند شوند. صاحب حیوان خانگی نمی‌تواند بگوید چون حیوانش را دوست دارد، دیگران باید هزینه این علاقه را بپردازند. همان‌طور که یک راننده نمی‌تواند بگوید چون داخل خودرو جایی برای زباله ندارد، خیابان می‌تواند محل تخلیه زباله‌هایم باشد. یعنی دوست داشتن حیوانات، مجوز آلوده کردن شهر نیست، همان‌طور که داشتن خودرو مجوز ریختن زباله در خیابان نیست. نکته‌ای که باید با دقت مورد توجه قرار بگیرد این است که رفتار نادرست، رفتار نادرست بعدی را آسان‌تر می‌کند. وقتی خیابانی پر از زباله است، انداختن یک زباله دیگر برای دیگری آسان‌تر می‌شود. وقتی باغچه‌ای پر از فضولات سگ است، صاحب سگ بعدی هم به احتمال زیاد آنجا را محل طبیعی دفع حیوان خود تصور می‌کند و بی‌ملاحظگی فردی به یک عادت اجتماعی تبدیل می‌شود. اینجا دیگر نمی‌توان همه چیز را بر دوش شهرداری گذاشت. شهرداری باید سطل کافی نصب کند، فضای سبز را به شکل مناسبی طراحی کند، نظافت را جدی بگیرد، امکانات لازم را تامین و قواعد روشن ایجاد و در موارد لازم قانون را اجرا کند، اما نمی‌توان شهری را تمیز نگه داشت که بخشی از شهروندانش دائماً آلودگی تولید و مسئولیت آن را به دیگری واگذار می‌کنند.

علیرضا رئیسی، معاون بهداشت وزارت بهداشت:

کرونا دیگر پاندمی نیست

معاون بهداشت وزارت بهداشت با بیان اینکه کرونا دیگر در شرایط پاندمی قرار ندارد، گفت: کرونا مانند آنفلوآنزا به بیماری بومی کشورها تبدیل شده و ممکن است هر سال شاهد بروز مواردی از بیماری‌های تنفسی ناشی از کرونا باشیم، اما این موضوع به معنای عبور شرایط از سطح هشدار و نیاز به اقدامات ویژه همانند زمان پاندمی نیست.

دکتر علیرضا رئیسی درباره وضعیت کرونا و برخی نگرانی‌ها در سطح جامعه درباره افزایش موارد ابتلا، اظهار کرد: پس از پاندمی کرونا، هر از چندگاهی این پرسش مطرح می‌شود که آیا کرونا در حال افزایش است یا خیر. هوشیاری مردم در این زمینه قابل تحسین و احترام است، اما باید توجه داشت که کرونا دیگر مانند دوران پاندمی مطرح نیست.

وی افزود: کرونا اکنون مانند آنفلوآنزا به یک بیماری بومی در مناطق و کشورهای مختلف تبدیل شده است؛ همان‌طور که هر سال با بیماری‌های تنفسی ناشی از آنفلوآنزا مواجه هستیم، ممکن است بیماری‌های تنفسی ناشی از کرونا نیز وجود داشته باشد.

معاون بهداشت وزارت بهداشت تاکید کرد: وجود موارد ابتلا به کرونا به این معنا نیست که شرایط از سطح هشدار عبور کرده و نیازمند اقدامات ویژه‌ای هستیم؛ بلکه اقدامات مورد نیاز همان توصیه‌های معمول برای پیشگیری از بیماری‌های تنفسی است.

رئیسی با اشاره به اهمیت رعایت اصول پیشگیری از بیماری‌های تنفسی، گفت: استفاده از ماسک در شرایط لازم، شست‌وشوی دست‌ها و رعایت بهداشت فردی همچنان توصیه می‌شود.

وی ادامه داد: افرادی که دچار علائم بیماری‌های تنفسی هستند، بهتر است از حضور در تجمعات، جمع‌های خانوادگی و فضاهای بسته خودداری کنند تا از انتقال بیماری به دیگران جلوگیری شود.

معاون بهداشت وزارت بهداشت در پایان بر تداوم رعایت اصول پیشگیری و توجه افراد دارای علائم به کاهش حضور در محیط‌های جمعی و بسته تاکید کرد.

او گفت: با شروع فصل پاییز معمولا بیماری‌های حاد تنفسی از جمله سرماخوردگی، آنفلوآنزا و سایر عفونت‌های تنفسی در جامعه افزایش می‌یابد و لازم است مردم با رعایت توصیه‌های بهداشتی، برای پیشگیری از ابتلا و انتقال این بیماری‌ها اقدام کنند.

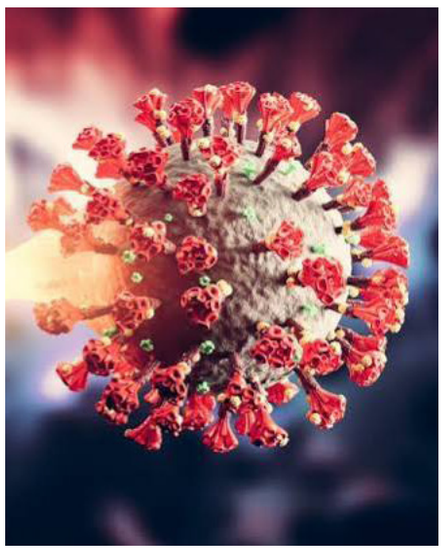

چند توصیه به دانش‌آموزان

معاون بهداشت وزارت بهداشت همچنین درباره حضور دانش‌آموزان مبتلا به بیماری‌های تنفسی در مدارس گفت: دانش‌آموزی که دچار علائم بیماری تنفسی است، بهتر است تا زمان بهبودی در مدرسه حضور پیدا نکند تا از انتقال بیماری به سایر دانش‌آموزان جلوگیری شود.

وی افزود: در صورت افزایش موارد بیماری‌های تنفسی در مدارس نیز لازم است رعایت اقدامات پیشگیرانه از جمله استفاده از ماسک در شرایط ضروری و شست‌وشوی منظم دست‌ها مورد توجه جدی قرار گیرد.

واکسن برای همه ضرورت ندارد

رئیسی درباره واکسیناسیون آنفلوآنزا گفت: واکسن آنفلوآنزا برای همه افراد جامعه ضرورت ندارد و همچنان رعایت اصول پیشگیری، اولویت نخست در مقابله با بیماری‌های تنفسی است.

وی با اشاره به تغییر سالانه سویه‌های ویروس آنفلوآنزا، اظهار کرد: از آنجا که سویه‌های ویروس آنفلوآنزا ممکن است در هر سال تغییر کنند، واکسن این بیماری نیز بر اساس سویه‌های در گردش و پیش‌بینی‌های مربوط به فصل پیش‌رو، به صورت سالانه به‌روزرسانی می‌شود.

معاون بهداشت وزارت بهداشت افزود: با وجود به‌روزرسانی سالانه واکسن، ممکن است سویه‌هایی در گردش باشند که تطابق کامل با واکسن نداشته باشند؛ بنابراین واکسیناسیون به تنهایی جایگزین رعایت اصول پیشگیری نیست.

گروه‌های در معرض خطر

وی با تأکید بر اهمیت واکسیناسیون در گروه‌های در معرض خطر گفت: افراد دارای نقص سیستم ایمنی، بیماران پیوندی، بیماران مبتلا به سرطان و افرادی که به بیماری‌های مزمن تنفسی با درگیری قابل توجه ریه مبتلا هستند، از جمله گروه‌هایی هستند که بهتر است با نظر پزشک نسبت به دریافت واکسن آنفلوآنزا اقدام کنند.

رئیسی خاطرنشان کرد: در این گروه‌ها به دلیل احتمال بروز عوارض شدیدتر بیماری‌های تنفسی، توجه به واکسیناسیون و رعایت دقیق‌تر اقدامات پیشگیرانه اهمیت بیشتری دارد.

پیشگیری مقدم بر درمان

معاون بهداشت وزارت بهداشت در پایان با تأکید بر اهمیت پیشگیری از بیماری‌های تنفسی گفت: شست‌وشوی منظم دست‌ها، استفاده از ماسک در شرایط لازم، پرهیز از حضور افراد دارای علائم در تجمعات و رعایت اصول بهداشت فردی و اجتماعی، می‌تواند نقش مؤثری در کاهش انتقال بیماری‌های تنفسی داشته باشد.

وی در پایان تاکید کرد: واکسیناسیون می‌تواند برای گروه‌های هدف در کاهش خطر ابتلا و عوارض بیماری مؤثر باشد، اما هیچ واکسنی به تنهایی تضمین‌کننده عدم ابتلا نیست و رعایت اصول پیشگیری باید همچنان به عنوان یکی از مهم‌ترین راهکارهای حفاظت از سلامت فردی و عمومی مورد توجه قرار گیرد.

گزارش

آمبولانس در ترافیک

صدای آژیر آمبولانس که در خیابان می‌پیچد، برای یک راننده باید معنای روشنی داشته باشد، یعنی مسیر را باز کند، به منتهی‌الیه سمت راست برود و اگر لازم بود توقف کند تا خودروی امدادی هرچه سریع‌تر به مقصد برسد. با این حال، در برخی معابر شهری، رفتار متفاوتی مشاهده می‌شود؛ بارها در خیابان‌های شلوغ و پرترافیک شاهد بودیم که برخی رانندگان به جای باز کردن مسیر، پشت سر آمبولانس یا دیگر خودروهای امدادی قرار می‌گیرند و از مسیری که برای عبور اضطراری باز شده است، استفاده می‌کنند؛ گویی که خود آنها از خودروی آمبولانس بیشتر عجله دارند؛ رفتاری که شاید برای راننده چند دقیقه صرفه‌جویی ایجاد کند اما برای فردی که در انتظار امداد است، می‌تواند به قیمت از دست رفتن زمان طلایی نجات تمام شود.

ایرنا نوشت، این تخلف که بر اساس گزارش‌های مردمی و مشاهدات پلیس راهور در برخی معابر رخ می‌دهد، فقط یک بی‌نظمی ساده ترافیکی نیست. خودروی امدادی در حال مأموریت، بخشی از یک زنجیره نجات است و هر خودرویی که پشت سر آن وارد خط اضطرار یا مسیر ویژه می‌شود، عملاً بخشی از این زنجیره را مختل می‌کند.

البته مفهوم «زمان طلایی» در امدادرسانی دقیقا از همین جا اهمیت پیدا می‌کند. در بسیاری از حوادث، سرعت رسیدن نیروهای امدادی و انتقال مصدوم می‌تواند بر نتیجه درمان اثرگذار باشد؛ بنابراین هر مانعی که چند دقیقه یا حتی چند ثانیه به زمان رسیدن امداد اضافه کند، صرفاً یک تأخیر ترافیکی نیست. با این حال، مسأله فقط خودروهایی نیست که عمدا مسیر آمبولانس را دنبال می‌کنند. ترافیک سنگین، بی‌توجهی برخی رانندگان به صدای آژیر، توقف خودروها در محل نامناسب و تلاش برای عبور همزمان با خودروی امدادی، مجموعه عواملی هستند که می‌توانند مأموریت امدادگران را دشوار کنند.

یک تخلف؛ چند پیامد

سرهنگ داوود شکیبایی رئیس پلیس ترافیک شهری راهور فراجا درباره تردد خودروها در پوشش وسایل نقلیه امدادی هشدار داده و گفته است حرکت خودروها پشت سر وسایل نقلیه امدادی در حال مأموریت، برابر ماده ۱۶۱ بند «الف» آیین‌نامه راهنمایی و رانندگی ممنوع است و پلیس با این تخلف بدون اغماض برخورد می‌کند.

مطابق بند «الف» ماده ۱۶۱ آیین‌نامه راهنمایی و رانندگی، رانندگان هنگام برخورد با وسایل نقلیه امدادی که دستگاه‌های آگاه‌سازی شنیداری یا دیداری خودرو را به کار انداخته باشند تا حد امکان وسیله نقلیه را در مسیر مجاز خود به سمت راست راه هدایت و راه را برای آنها باز کنند و در صورت لزوم تا گذشتن وسایل نقلیه امدادی متوقف شوند.

ممکن است راننده‌ای تصور کند تا زمانی که پشت سر آمبولانس حرکت می‌کند، مانعی برای مأموریت آن ایجاد نمی‌کند اما واقعیت این است که خطوط اضطرار و مسیرهای ویژه، ظرفیت محدودی دارند و برای عبور خودروهای امدادی و انتظامی در شرایط خاص طراحی شده‌اند. ورود خودروهای شخصی می‌تواند این مسیرها را شلوغ یا مسدود کند و حتی راه را برای خودروی امدادی دیگری که از پشت سر در حال نزدیک شدن است، ببندد.

از سوی دیگر، چنین رفتاری یک پیام نادرست در فرهنگ رانندگی ایجاد می‌کند؛ اینکه می‌توان از موقعیت اضطراری دیگران برای عبور سریع‌تر خود استفاده کرد.

خط اضطرار، میان‌بر نیست

یکی از مهم‌ترین سوءبرداشت‌ها درباره خطوط اضطرار این است که برخی رانندگان آن را نوعی مسیر جایگزین برای زمان ترافیک تلقی می‌کنند. در حالی که فلسفه وجودی این خطوط دقیقاً برعکس است؛ این مسیرها زمانی اهمیت پیدا می‌کنند که ثانیه‌ها و دقیقه‌ها تعیین‌کننده باشند.

در تهران، به‌ویژه در برخی تونل‌ها و معابر پرترافیک، اهمیت مسیر اضطرار دوچندان است. اگر یک آمبولانس برای عبور از ترافیک وارد چنین مسیری شود و چند خودرو نیز پشت سر آن وارد خط شوند، عملاً بخشی از ظرفیت مسیر اضطراری از بین می‌رود.

حتی ممکن است راننده‌ای که با تصور «فقط چند متر» وارد مسیر اضطرار شده است، در ادامه با صفی از خودروهای مشابه مواجه شود و خروج از مسیر نیز برای او دشوار شود. نتیجه، شکل‌گیری ترافیکی است که دقیقاً در جایی ایجاد شده که قرار بوده راه نجات و امدادرسانی باز بماند.

مسئولیت راننده

قانون برای مواجهه با خودروهای امدادی در حال مأموریت، تکلیف روشنی برای رانندگان تعیین کرده است البته با شنیدن صدای آژیر، راننده باید مسیر را برای عبور باز کند و در صورت ضرورت توقف داشته باشد اما این رفتار فقط یک الزام قانونی نیست بلکه بخشی از مسئولیت اجتماعی رانندگی در شهر است. هر راننده‌ای ممکن است روزی خودش یا یکی از اعضای خانواده‌اش در آمبولانس باشد و آن زمان، همین چند متر مسیر باز یا بسته، برایش معنایی کاملاً متفاوت خواهد داشت.

اخبار

کاهش ۴۰ درصدی بارش تابستانه

بر اساس داده‌های سازمان هواشناسی از ابتدای فصل جاری تا ۱۴ شهریورماه به‌طور میانگین ۵.۱ میلیمتر بارش در کشور دریافت شده که نسبت به میانگین ۸.۶ میلیمتری بارش در بلندمدت، ۴۰.۷ درصد کاهش بارندگی را نشان می‌دهد. بر اساس داده‌های سازمان هواشناسی طی هفت روز گذشته منتهی به ۱۴ شهریورماه ۰.۸ میلیمتر بارش در این بازه زمانی دریافت شده که این میزان در بلندمدت ۰.۷ میلیمتر است بنابراین ۵.۴ درصد بارش بیشتر در این بازه زمانی دریافت شده است. از ابتدای ماه جاری منتهی به ۱۴ شهریورماه در کشور به‌طور میانگین ۱.۱ میلیمتر بارش ثبت شده، در حالی که میزان آن در بلندمدت ۱.۷ میلیمتر است. در نتیجه ۳۶.۷ درصد با کاهش بارش نسبت به بلند مدت روبه‌رو بوده‌ایم. از ابتدای فصل جاری منتهی به ۱۴ شهریورماه به‌طور میانگین ۵.۱ میلیمتر بارش در کشور دریافت شده که نسبت به میانگین ۸.۶ میلیمتری بارش در بلندمدت، ۴۰.۷ درصد کاهش بارندگی را نشان می‌دهد. از ابتدای سال جاری تا ۱۴ شهریورماه به‌طور میانگین ۲۳۱.۹ میلیمتر بارش در کشور ثبت شده که نسبت به میانگین بلندمدت (۲۳۱.۲ میلیمتر) با افزایش ۰.۳ درصدی بارش روبه‌رو هستیم. جدول اطلاعات پهنه‌ای بارش استان‌ها از ابتدای سال آبی جاری (اول مهرماه سال گذشته) نشان می‌دهد تنها ۱۲ استان نسبت به دوره بلندمدت بارش بیشتری دریافت کرده‌اند که این میزان برای هرمزگان با ۶۴.۲ درصد افزایش بیش از سایر استان‌ها است. بارندگی در سایر استان‌ها کمتر از حد نرمال بوده است و در این زمینه تهران بدترین وضعیت را تجربه می‌کند چرا که ۴۱ درصد کمتر از حد نرمال طی سال آبی جاری بارش دریافت کرده است. در حالی که میانگین بارش تهران در بلند مدت ۲۷۶.۴ میلیمتر است ولی در سال آبی جاری تنها به‌طور میانگین ۱۶۳.۱ میلیمتر بارش دریافت کرده است. شروع سال آبی در ایران از ابتدای پائیز است. به این ترتیب یک سال آبی در ایران از ۱ مهرماه شروع می‌شود و تا ۳۱ شهریور سال بعد ادامه می‌یابد.

وضعیت «آنفلوانزا» در فصل سرما

فوق تخصص بیماری‌های عفونی، بر ضرورت واکسیناسیون آنفلوانزا به‌ویژه برای گروه‌های پرخطر تأکید کرد. مینو محرز در گفتگو با مهر درباره ضرورت واکسیناسیون آنفلوانزا گفت: واکسن آنفلوانزا می‌تواند از ابتلا به بیماری شدید پیشگیری کند و به‌ویژه برای افرادی که در معرض خطر بیشتری قرار دارند، اهمیت دارد. وی با اشاره به گروه‌های در معرض خطر افزود: افرادی که بیماری‌های زمینه‌ای دارند، زنان باردار و کودکان از جمله گروه‌هایی هستند که توصیه می‌شود واکسن آنفلوانزا را دریافت کنند و در صورت وجود امکانات و تأمین واکسن، سایر افراد جامعه نیز می‌توانند واکسینه شوند، اما با توجه به محدودیت احتمالی در تأمین واکسن، اولویت باید با گروه‌های پرخطر باشد. این متخصص بیماری‌های عفونی درباره زمان مناسب تزریق واکسن آنفلوانزا نیز گفت: بهتر است واکسیناسیون پیش از افزایش موارد بیماری و در آستانه فصل سرد انجام شود تا افراد در ماه‌های سرد سال از ایمنی مناسبی برخوردار باشند. محرز درباره واکسیناسیون کودکان نیز عنوان کرد: کودکان نیز متناسب با سن و شرایط پزشکی و بر اساس توصیه‌های نظام سلامت، می‌توانند واکسن آنفلوانزا دریافت کنند. وی با اشاره به افزایش موارد بیماری‌های تنفسی و گوارشی افزود: در مقاطعی شاهد افزایش موارد کووید-۱۹ هستیم و بخشی از این موارد ممکن است با علائمی مانند تب و علائم گوارشی از جمله اسهال همراه باشد. محرز با بیان اینکه شدت کووید-۱۹ در شرایط فعلی با موج‌های شدید سال‌های گذشته قابل مقایسه نیست، افزود: بسیاری از موارد بیماری خفیف هستند و نیاز به درمان اختصاصی ندارند و درمان به صورت علامتی انجام می‌شود؛ با این حال، در موارد شدید بیمار باید تحت مراقبت پزشکی و در صورت نیاز بستری شود. وی درباره ارتباط افزایش موارد بیماری با تجمعات و سفرهای بین‌المللی نیز گفت: تجمع گسترده افراد از کشورهای مختلف، از جمله در مراسم حج، می‌تواند زمینه انتقال ویروس‌های تنفسی و بیماری‌های عفونی را فراهم کند و افراد پس از بازگشت به کشورهای خود نیز ممکن است ویروس را منتقل کنند. محرز در پاسخ به پرسشی درباره پیش‌بینی وضعیت آنفلوانزا در ماه‌های آینده اشاره داشت: نمی‌توان با قطعیت درباره شدت موج آنفلوانزا پیش‌بینی کرد، اما با نزدیک شدن به فصل سرد و افزایش تجمعات و تماس‌های اجتماعی، احتمال افزایش موارد بیماری وجود دارد.

هشدار درباره تبلیغات آمپول‌های لاغری

مدیرکل دفتر پایش و نظارت بر مصرف فرآورده‌های سلامت سازمان غذا و دارو با هشدار نسبت به تبلیغات گسترده و گاه فریبنده داروهای کاهش وزن تاکید کرد: لاغری زمانی ارزشمند است که در خدمت سلامت باشد، نه اینکه سلامت فرد برای رسیدن به عددی خاص روی ترازو یا الگوهای تبلیغاتی زیبایی قربانی شود. دکتر نازیلا یوسفی، مدیرکل دفتر پایش و نظارت بر مصرف فرآورده‌های سلامت سازمان غذا و دارو، با اشاره به تبلیغات گسترده آمپول‌های کاهش وزن با نام‌های تجاری مختلف گفت: این تبلیغات ممکن است این تصور را ایجاد کند که صرف کاهش وزن، فارغ از علت و شیوه آن، یک موفقیت محسوب می‌شود؛ در حالی که اگر لاغری به قیمت آسیب به سلامت تمام شود، با هدف اصلی درمان در تضاد است. وی افزود: لاغری زمانی ارزشمند است که در خدمت سلامت باشد، نه اینکه سلامت افراد برای رسیدن به یک عدد خاص روی ترازو یا برخورداری از یک تصویر تبلیغاتی از زیبایی قربانی شود. تبدیل لاغری به یک ارزش مطلق و تشویق افراد به کاهش سریع وزن، بدون توجه به علت چاقی، نیاز واقعی بدن و شرایط پزشکی، می‌تواند به مصرف غیرمنطقی داروهای کاهش وزن منجر شود. یوسفی تاکید کرد: آمپول‌ها و داروهای کاهش وزن، معجزه‌ای برای همه افراد و راهکاری برای کاهش چند کیلوگرم وزن با هدف زیبایی نیستند. این داروها مانند هر داروی دیگری برای درمان یک بیماری تجویز می‌شوند و مصرف آنها باید بر اساس شرایط پزشکی فرد و با تشخیص پزشک انجام شود.